

СИСТЕМА НЕСПЕЦИФІЧНОЇ ІМУНОЛОГІЧНОЇ АДАПТАЦІЇ ПРИ СТАРІННІ ТА ЗМІНІ ФОТОПЕРІОДИЗМУ

О. І. Захарчук, В. П. Пішак, О. В. Пішак

Буковинський державний медичний університет МОЗ України, Чернівці

Здатність мелатоніну викликати імуномодулювальний ефект зумовлена синхронізувальним ефектом щодо циркадіанних хроноритмів різних функцій організму (О. В. Коркушко и соавт., 2003; І. Ф. Лабунець, 2005; Г. М. Бутенко и соавт., 2005). Показники неспецифічної імунологічної адаптації (система комплементу, вміст сироваткового лізоциму, НСТ-тест, рівень тікогену в нейтрофілах та ін.) мають вікову залежність і знаходяться під контролем імунонейроендокринної регуляції, зокрема шишкоподібної залози. Визначальним чинником імуносупресії є тривала зміна діяльності світлового дня, особливо постійне освітлення, що призводить до десинхронозу системи неспецифічної адаптації. Такий вплив розглядається як стресогенний ефект. До таких надмірних навантажень винятковою чутливістю характеризуються особини літнього та старечого віку.

Матеріал та методи. В експериментальних дослідженнях на лабораторних самцях-щурах віком 20 міс показано, що зміна фотоперіодизму, зокрема "світлове забруднення" викликала зниження вмісту сироваткового лізоциму та порушувало його циркадіанну ритміку.

Результати. Виявлена чітка юрелятивна залежність між функцією шишкоподібної залози та рівнем НСТ-тесту. Загальновідомо, що НСТ-тест характеризує активацію нейтрофілів, насамперед стан гексозмонофосфатного шунта, та пов'язаний з ним синтез вільних радикалів, необхідних для успішного здійснення фагоцитозу. З віком таємлюється фагоцитарна активність як центральна ланка неспецифічної імунологічної адаптації організму, зазнає змін фазність добової кривої показника, що супроводжується зниженням фагоцитарної реакції та порушенням найбільш функціонально активних механізмів захисту.

За умов тривалого освітлення уведення мелатоніну (3 мг/кг) стимулювало активність фагоцитозу, нормалізувало рівень фагоцитарного індексу, міслопероксидазну активність та рівень тікогену в нейтрофілах.

Висновок. Мелатонін може виступати у старих тварин неспецифічним інгібітором імуносупресії, викликаної надмірним освітленням.

ОЦЕНКА ИНДУКЦИИ ФАКТОРОВ РЕЗИСТЕНТНОСТИ У ЭКСПЕРИМЕНТАЛЬНЫХ ЖИВОТНЫХ РАЗНОГО ВОЗРАСТА

О. В. Звягинцева, Е. В. Лавинская*, Е. М. Климова*, А. И. Божков**

Национальный технический университет "ХПИ", Харьков

*ГУ "Институт общей и неотложной хирургии НАМН Украины", Харьков

**НИИ биологии Харьковского национального университета им. В. Н. Каразина, Харьков

Факторы окружающей среды могут индуцировать биологические механизмы, связанные с ускоренным старением. Целью данной работы было исследование различий в соотношении белковых фракций у 3- и 22-месячных животных после экзогенных воздействий (сернокислой меди, иммунотропного препарата — миксфактор MF). Исследование проводили методами электрофореза.

После внутрибрюшинного введения сернокислой меди у молодых животных выявили увеличение белковой фракции с MM ~30 кДа в 1,5 раза и снижение фракции с MM ~20 кДа в 1,2 раза по сравнению с контролем. Под действием CuSO₄ могут синтезироваться стрессорные белки, входящие во фракцию с MM ~30 кДа. У молодых животных также увеличились острофазовые фракции β- и α₁-глобулинов. Впервые выявлено, что у 83,3 % молодых животных появляется белковая фракция с MM ~200 кДа, которой нет в контроле. У старых животных достоверно увеличились острофазовая β-глобулиновая фракция и фракция с MM ~200 кДа, куда могут входить металлотионеины, синтез которых индуцируется различными стрессовыми факторами. После введения регос препарата MF у 3-месячных животных уменьшилась белковая фракция с MM ~30 кДа в 1,5 раза и увеличилась фракция с MM ~20 кДа в 1,6 раза по сравнению с контролем, что является следствием увеличения адаптерных белков, обладающих протекторным действием и входящих во фракцию с MM ~20 кДа. У 22-месячных животных после введения MF только у 62 % в сыворотке крови выявлено фракцию с MM ~200 кДа, тогда как эту же фракцию выявлено у 70 % старых контрольных животных. После одновременного введения CuSO₄ и MF у молодых и старых животных возросла белковая фракция у-глобулинов — в 1,6 и 1,8 раза, соответственно, по сравнению с контролем. Выявлено увеличение α₁-глобулиновой фракции у молодых животных и острофазовой β-глобулиновой фракции у старых